

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Alexandry Chrdleové a přísedících Lenky Šteflové a Naděždy Tenglerové v hlavním líčení konaném dne 1. 7. 2020,

takto:

Obžalovaný

R [REDACTED] B [REDACTED], narozený [REDACTED] v Kladně, OSVČ, trvale bytem [REDACTED],
adresa pro doručování [REDACTED]

je vinen, že

1. v přesněji nezjištěné době od roku 2010 do 23. 6. 2018 na různých místech společného bydliště v [REDACTED] v [REDACTED] a [REDACTED] a v chatě ev. č. [REDACTED] v chatové oblasti [REDACTED], okres Kladno, psychicky a fyzicky týral svoji družku J [REDACTED] T [REDACTED], narozenou [REDACTED], a to tak, že jí opakovaně vulgárně urážel, při hádkách ji bil pěstí do obličeje, do oblasti žebér, pěstmi ji bil do trupu, strkal do ní, až padala na zem, z čehož měla hematomy po celém těle a v obličeji, v roce 2010 jí způsobil drobné poranění nosu a odlomení okraje člunkové kosti vpravo a v přesněji nezjištěné době uvedeného období zlomeninu 8. žebra vpravo, soustavnými výčitkami, že dělá všechno špatně a že je mu dlužná za životní úroveň, v ní vzbuzoval pocit méněcennosti, z malicherných důvodů jí tloukl a vyhrožoval jí zbitím a zabitím, pokud nevyhověla jeho přání a příkazům, v intimních chvílích se k ní choval hrubě a násilně, vulgárně ji urážel, odstrkoval ji a násilím nebo různými výhrůžkami zbitím nutil opakovaně k pohlavnímu styku, análnímu styku a jiným sexuálním praktikám a jeho jednání vygradovalo dne 23. 6. 2018, kdy ji před nezletilými dětmi V [REDACTED] B [REDACTED], narozenou 1 [REDACTED], a R [REDACTED] B [REDACTED], narozeným [REDACTED], obviňoval z nevěry, strkal do ní, vulgárními výrazy ji urážel, uzamkl ji v domě, levou rukou ji chytil pod krkem a přitiskl ke zdi, načež ji zvedl

a přitom ji rdousil a mlátil pěstmi do žeber a do hlavy, povalil ji na zem a kopal do ní, přičemž po poškozené požadoval, aby se mu omluvila a sdělila mu, s kým je mu nevěrná, tímto jednáním poškozené způsobil podkožní krevní výron na levé paži pod ramenem, podkožní krevní výron pod pravým ramenem, podkožní krevní výron oblasti dolní části levého podpaží a celkové uvedené jednání vyvolalo u poškozené posttraumatickou stresovou poruchu, která ji po dobu od poloviny roku 2014 nejméně do 11. 9. 2018, tedy dobu delší než 6 týdnů, omezovala sníženou kvalitou jejího života v důsledku bezděčných návratů vzpomínek, poruchami spánku, strachu z obžalovaného a vyhýbání se mu, úzkostnými a panickými reakcemi a dekompenzací pithiatické osobnosti

tedy

jednak týral osobu blízkou s ním žijící ve společném obydlí a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví a páchal takový čin po delší dobu

jednak jiného násilím nebo pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutil k pohlavnímu styku, tento čin spáchal souloží nebo jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví.

2. dne 18. 7. 2018 kolem 2,15 hodin na pozemní komunikaci č. II/201 v obci Bratronice ve směru na obec Horní Bezděkov, okres Kladno, řídil osobní automobil tov. zn. VW Passat r. z. [redacted] majitelky J. [redacted] T. [redacted], ačkoliv před jízdou požil alkoholické nápoje v takové míře, že v době řízení obsahovala jeho krev nejméně 2,00 g/kg alkoholu, v důsledku podnapilosti při průjezdu pravotočivé zatáčky nezvládl řízení a s vozidlem vjel vpravo mimo vozovku do travnatého příkopu, kde narazil pravou přední částí vozidla do sloupu elektrického osvětlení, čímž jeho majiteli ČEZ Distribuce a. s. Děčín způsobil škodu ve výši 5 451 Kč, poté se mu podařilo z příkopu vyjet a dále pokračoval v jízdě směrem k obci Horní Bezděkov, kde jej zastavila policejní hlídka PČR OOP Unhošť, poškozením vozidla způsobil jeho majitelce J. [redacted] T. [redacted] škodu v přesně nezjištěné výši

tedy

vykonával ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobil takovým činem dopravní nehodu

čímž spáchal

pod bodem 1)

jednak zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d) tr. zákoníku

jednak zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku

pod bodem 2)

přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 7 (sedmi) roků

podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou

podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 3 (tří) roků

Výrok o trestu vysloven za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 30. 5. 2019, č. j. 1 T 8/2019-266, ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 10. 9. 2019, 13 To 198/2019-294, a z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 11. 2. 2020, č. j. 3 T 138/2019-156 ve znění rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2020, 10To 151/2020, jakož i všech dalších rozhodnutí na zrušený výrok obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit škodu České republice – Ministerstvu spravedlnosti České republiky, Vyšehradská 16, 128 10 Praha 1, ve výši 50 000 Kč

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené společnosti ČEZ Distribuce, a. s., sídlem Teplická 874/8, 405 02 Děčín, škodu ve výši 5 451 Kč

podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit poškozené J. T. , narozené s utajeným bydlištěm, škodu spočívající ve ztížení společenského uplatnění ve výši 318 813 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně počínaje dnem 1. 4. 2019 a nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně počínaje dnem 1. 4. 2019

podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená J. T. , narozená s utajeným bydlištěm, odkazuje s nárokem na bolestné, zbytkem nemajetkové újmy a s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních

Odůvodnění:

1. Na podkladě důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, vzal za prokázané, že se obžalovaný dopustil jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný v přípravném řízení připustil, že asi od roku 2015 začaly doma neshody a bylo to v době, kdy poškozená začala se sousedkou chodit na „mejdany“. Obžalovaný sám táhnul celých 11 let domácnost, měl restauraci a měli dost peněz. Poslední dva roky již restauraci neprovozoval, vydělával na burze a měl peníze po prarodičích. Poškozená byla na mateřské dovolené a dělala brigády. Pak byl obžalovaný 2,5 roku doma s dětmi. Poškozená měla problémy s alkoholem a v minulosti brala drogy, on však drogy neužívá.

3. Obžalovaný také připustil, že z usnesení o zahájení trestního stíhání je pravda, že dal poškozené facku. Bylo mu špatně z toho, že si užívá místo toho, aby byla s rodinou. Poškozené nebránil v odchodu, ale naopak ji poslal se sousedem, aby mu obstarala cigarety. Družce někdy vynadal, když nebyla schopna ani řeči nebo mluvila úplně nesmysly. V tom stavu se mu nelíbila, protože nesnáší opilé ženy. Byla opilá skoro každý den a vždy když ji vezl domů z práce, tak chtěla ještě víno na doma, a tak se na „benzínce“ zastavili a koupili láhev, kterou poškozená vypila, než šla spát. Obžalovaný celou situaci přičítá jejímu alkoholismu.

4. Poškozená pořád tvrdila, že má menstruaci a odmítala s ním mít sex. Ráno mu vždy ze své iniciativy udělala orální sex a tvrdila mu, jak ho miluje. Orálním stykem jej uspokojovala třeba obden. Občas jí vynadal, když byla opilá, a řekl jí, ať vypadne, nebo si jde lehnout, aby ji děti

neviděly v tomto stavu. Poškozená od něj utekla, protože objevil SMS zprávy a moc dobře věděla, že bude dělat „dusno“, ale to by asi udělal každý chlap, kdyby na to přišel. Celá věc je proti němu vykonstruovaná, aby přišel o děti.

5. Obžalovaný v hlavním líčení vypovídal velmi obsírně, ale v podstatě shodně, když trestnou činnost, která je mu kladena za vinu, popíral. K obžalobě, která byla podána v souvislosti s řízením pod vlivem alkoholických nápojů, uvádí, že vše se stalo na základě toho, že družka odešla s dětmi z domova. Byl na tom psychicky špatně, protože poslední 2 až 3 roky se o děti staral a s poškozenou byli domluveni, když byla družka 8 let doma, nyní zůstane doma on. Dohoda tedy byla, že zůstane doma s dětmi a bude předělávat dům. Družka šla na brigádu, aby byla mezi lidmi. K nehodě došlo tak, že vznikla hádka kvůli údajnému milenci z práce. Den poté, co družka s dětmi odešla, nemohl v domě vydržet, psychicky na tom byl špatně, a tak se rozhodl, že pojedje do kempu, kde si dá pivo a přespí zde. V kempu si přisedl k nějakým lidem, s nimiž popíjel a vypil 2 až 3 panáky a nějaké pivo. Pak odjel, ale neřídil, řídil muž, s nímž seděl u stánku, jeho jméno si nepamatuje. Po nehodě muž vystoupil z auta a obžalovaný byl chvíli v bezvědomí, měl nabouranou pravou ruku a rameno, nebyl naražen od volantu, protože v době nárazu seděl na sedadle spolujezdce, a i veškeré jeho věci se našly u spolujezdce na zemi, pod pedály nebylo nic. Když se probрал, duchapřítomně si říkal, že někam popojede, aby ho tam nikdo nechytil, ale v nějaké vesnici ho zastavila hlídka policie.

6. Obžalovaný popírá, že by měl problémy s požíváním alkoholu. Většinou alkohol nepije, maximálně na nějaké oslavě. Několikrát se napil od té doby, co přišel o děti. V přípravném řízení vypovídal na dopravním inspektorátu a pak u soudu v Kladně, resp. zde nechtěl vypovídat a neříkal, že si nehodu nepamatuje. Na dotaz, proč vypovídal v přípravném řízení jinak, obžalovaný uvádí, že si to nepamatuje, protože byl chvíli v bezvědomí.

7. Vozidlo VW Passat nepatřilo bývalé družce, která je sice zapsána v technickém průkazu jako vlastník vozidla, ale vozidlo bylo pořízeno za peníze, které získal prodejem vozidla Audi. Bývalé družce patřilo vozidlo Nissan Almera, které jí obžalovaný koupil. Vozidlo VW Passat před událostí bylo v opravě kvůli závadě motoru a obžalovaný za opravu zaplatil 46 000 Kč. Technický průkaz od vozidla má obžalovaný u sebe.

8. Pokud jde o druhou obžalobu, není pravda, co je tam uvedeno. Mnoho svědků může dosvědčit, jak to skutečně s jejich soužitím s družkou bylo. Celou dobu, kdy byl s družkou, se o ni řádně staral. Milovali se a kupoval jí první poslední, zlato a oblečení, jaké chtěla. Vždy jenom poslouchal, že je nejlepší tatínek na světě. To, co družka tvrdí, nemá ze své hlavy, ale od bývalé sousedky, která to samé udělala svému partnerovi, který se z toho psychicky zhroutil. Obžalovaný pracoval v Brně a sousedka bývalou družku lákala na „flámy“ a mejdany a další sousedka hlídala děti. Všechny se na obžalovaného domluvily. Je také možné, že poškozené jde o peníze, když chce odškodnění, nebo jí jde o nemovitost, kterou koupil z dědictví po dědovi a napsal na dceru V [REDAKCE]

9. O znásilnění začala poškozená vypovídat až měsíc poté, co odešla s dětmi z domu a poté, co uvedl, že chce děti do své péče. Rozhodně někdo, kdo je týraný, by s ním nechtěl mít další dítě. Děti jim hlídala nejprve matka jedné sousedky, která také proti obžalovanému vypovídá, ale V [REDAKCE] si pak stěžovala, že se k ní nechová dobře. Obžalovaný přišel domů a všude byl nepořádek a paní, co děti hlídala, u nich kouřila a s ní i další sousedky. Další sousedka Z [REDAKCE] D [REDAKCE] také k nim chodila kouřit a pít víno, když nebyl doma. Jednou se stalo, že poškozená se sousedkou D [REDAKCE] odjely na mejdan a přijely v pět ráno a poškozená vypadla z auta, neměla telefon a obžalovaný následně zjistil, že neodjízděly z baru, ale byly na „grupen sexu“ v nějakém

bytě. Od kamaráda si na tento večírek kupovaly kokain. V nějakém posudku se dočetl, že bývalé družce u lékaře zjistili pohlavní nemoc.

10. Obžalovaný dělal žárlivé scény poškozené, ale v rozumné míře. Ona, když si dala víno, dělala různé pózy, nakrucovala se vyzývavě před cizími lidmi. Poškozenou nevlácel po zemi a nekopal do ní. V rodině družky byl bratr na heroinu a otec i matka pili alkohol. Obžalovaný občas družce vynadal, protože se mu nelíbilo, že pila alkohol. Nevidí na tom nic špatného, protože ona se nechovala dobře. Nemluvili o tom, že by se rozešli, protože on by to neudělal kvůli dětem a měl družku rád. Kdyby s ní nebyl rád, tak by nesnášel věci, o nichž vypovídá. Nikdy poškozenou nezamykal a nikdy jí nic neudělal před dětmi. Z práce chodila samá modřina, protože narážela do stolů. Nikdy jí nezpůsobil zlomeninu žebra. Družce zabitím nevyhrožoval a při sexu se k ní choval slušně. Byla to družka, kdo provozoval sexuální služby v době, kdy byla v Itálii. Nikdy ji k ničemu nenutil a asi posledního půl roku s ní nechtěl spát, a to po uvedených incidentech.

11. Posttraumatickou stresovou poruchu nemá bývalá družka v důsledku jednání obžalovaného, ale z doby mládí ze své rodiny. Umí dobře lhát a hrát komedie. Iniciátorem sexuálních aktivit byla většinou družka, sex provozovali asi třikrát týdně. Převažoval klasický sex a žádné extra praktiky neprovozovali. Orální styk vyžadovala spíše družka.

12. Z výpovědi svědkyně J. T. (vyslechnuta ve speciální místnosti za přítomnosti zmocněnkyně, kdy obhájce její výpověď pouze slyšel a mohl poškozené pokládat dotazy, čehož také využil) soud zjistil, že v době, kdy bydleli na Praze 4, jí obžalovaný začal osočovat, že je neschopná. Vyčítal jí drogovou minulost, vulgárně ji urážel, např. slovy, že je „debilní kunda z Hájů“ nebo „píča neschopná“. V intimních záležitostech jí většinou dával povel „dělej, pojď mi to udělat“. Býval třeba opilý nebo „sjetý“, sápal se po poškozené a padal na ni. Když mu v intimních záležitostech řekla ne, byl agresivní, instruoval ji např. slovy „otoč se, ať nevidím ten tvůj ksicht“. Dostával ji do stavů, že je úplně „odporná“. Nutil ji proti její vůli k neobvyklým sexuálním praktikám jako např. k olizování análního otvoru. Když ho žádala, aby řešil své zdravotní potíže, reagoval podrážděně a bil ji. Bála se ho a schovávala se před ním. Byl vulgární též na ostatní, např. na sousedy. Napadal ji údery pěstí, neustále ji bil. Když se jej dotázala, proč se k ní tak chová a proč ji bije před dětmi, odpověděl, že to tolik nebolelo. Rány pěstmi do žeber a do břicha však poškozenou bolely. V tom zápalu se nedokázal zastavit a uklidnit. Někdy ji též zkopál. Strašně se ho bála. Agresivní chování ze strany obžalovaného bylo na denním pořádku. Poškozenou např. postrkoval dlaní za hlavu nebo jí kroutil krk, přičemž jí vyčítal, že není dobře uklizeno, neumí vařit, nebo ji vulgárními výrazy ponižoval.

13. Poté, co se v roce 2017 přestěhovali do , intenzita jednání obžalovaného byla silnější, zhoršoval se totiž jeho zdravotní stav. Před ostatními stále obžalovaného omlouvala. Dokonce její otec se s ní kvůli tomu přestal bavit. Obžalovaný ji izoloval od lidí, nesměla nikam chodit. Se zraněními nechodila k lékaři, ale ošetřoval jí je obžalovaný. Mnohokrát byly u hádek i sexuálních praktik přítomny jejich děti. Neustále ji podezíral z nevěry a hlídal ji.

14. K incidentu ze dne 23. 6. 2018 poškozená uvedla, že ji s dětmi zatáhnul do domu, vzal jí klíče a zamkl je uvnitř. Poškozené vyhrožoval zabitím, dal jí pěstí, začal ji bít a v kuchyni ji vzal pod krkem, což se vše odehrávalo před dětmi. Vyhrožoval jí, že ji podřízne. Bil ji pěstí do ruky, do břicha a do obličeje. Dožadoval se, aby mu sdělila, s kým je mu nevěrná. Poté spadla na děti, načež děti obžalovaný poslal do pokoje. Poté ji začal kopat, až spadla ze židle. Nedokázal se zklidnit. Poškozené potom odemknul, aby mohla jít pověsit vyprané prádlo, přičemž toho využila a šla požádat souseda, zda by obžalovaného odvezl autem do Prahy, kam měl jet vyzvednout auto ze servisu. Mezitím poškozená zavolala policii, která se dostavila na místo a poškozenou s dětmi

odvezla. Obžalovaný byl stále pod vlivem marihuany, a když ji neměl, byl nepřítelny a neskutečně zlý. Poškozená se cítila jako boxovací pytel. Neustále ji ponižoval a dělal to s radostí.

15. Když bydleli na [REDAKCE], dal jí dvakrát pěstí i při kojení. Jindy odhodil děti na postýlku, aby se za nimi poškozená neschovala. Po dobu jejich soužití, od roku 2010, se agrese ze strany obžalovaného stupňovala. Nejprve to bylo jednou za měsíc, poté se to stávalo i dvakrát týdně, někdy obden. Slovně ji napadal téměř každý den. Pomoc psychologa nikdy nevyhledala. Dále uvedla, že při jednom napadení jí zlomil ruku. Modřiny maskovala make-upem, aby mohla jít do zaměstnání. Kolegům tvrdila, že se o něco udeřila. V zaměstnání se svěřila manažerovi M. K. [REDAKCE] a kolegyni I. S. [REDAKCE]. Svěřovala se také sousedkám Z. D. [REDAKCE], P. M. [REDAKCE] a N. C. [REDAKCE]. Nejprve se bála o svůj život, ale poslední dva roky se bála hlavně o děti, které začal fyzicky napadat.

16. Poškozená vypovídala také před Okresním soudem v Kladně, a to v podstatě shodně, ale její výpověď před soudem již byla přehlednější a doplnila řadu podrobností a nových skutečností. Řadu podrobností doplnila o chování obžalovaného v oblasti sexu s tím, že uváděla, jak ji obžalovaný nutil k sexu, i když ho nechtěla a odmítala. Poškozená ve své výpovědi popisuje, jaké praktiky v oblasti sexu po ní obžalovaný požadoval.

17. Soud se pokusil poškozenou vyslechnout v hlavním líčení, a to v oddělené místnosti, kde byla bez přítomnosti obžalovaného, ale výslech se nepodařilo zrealizovat, neboť zkolabovala a byl nutný zásah lékaře. Po tomto incidentu se soud již nesnažil výslech poškozené provést, aby neohrozil její zdraví.

18. Svědek P. B. [REDAKCE] byl nadřízeným poškozené a uvedl, že po pracovní stránce bylo vždy vše v pořádku. Zaráželo ho, že poškozená se musela zeptat manžela, zda může jít na brigádu. Musela se ho zeptat, jestli bude hlídat děti. S obžalovaným se setkal jednou, když navštívil poškozenou v baru. Svědek nechtěl, aby ji tam obžalovaný navštěvoval, protože mu připadalo, že ji tam rozptyloval. Obžalovaný poškozenou v práci vyzvedával, byla z toho vystresovaná, že musí jít, protože na ni čeká. Asi 3x či 4x byl svědkem jeho cholerických nálad při telefonních hovorech. Poškozená jej následně omlouvala, že je cholerický. Asi dvakrát, když přišla s modřinami, sama hned vysvětlovala, že např. upadla. Jednou přišla hodně namalovaná a svědek zjistil, že byla zbita. Reagovala tím, že ji zbil manžel, ale že si to zasloužila. Modřiny měla na ruku a na krku. V roce 2018 poškozená volala z neznámého čísla, že nějakou dobu nebude chodit na brigádu, protože jí obžalovaný hodně zbil, utekla od něj a bude s dětmi bydlet jinde.

19. V hlavním líčení vypovídal v podstatě shodně, poškozená J. T. [REDAKCE] na brigády chodila poměrně často a během brigád na ní bylo vidět, že pracuje hodně. Chodila do práce ztahaná a nervózní a bylo vidět, že ona je ta, co „tahá“ domácnost. Komunikovali spolu při domluvách po telefonu a vždy se třetí osoby dotazovala, zda může na brigádu. Bylo to zvláštní a tak se jí ptal, zda má přítele či manžela a jak to u nich funguje, protože viděl, že pořád pracuje a pospíchá domů po práci. Personál říkal, že nikdy nechce zůstat do konce směny, protože přítel nebo manžel na ni dole čeká a už spěchá. Vyprávěla mu, že manžel nebo přítel nepracuje, že má problém se zády, a že to musí tahat ona celé. Ostatní kolegové v práci říkali, že je doma bita, že manžel je trochu agresivní. Nikdy neviděl poškozenou, že by pila alkohol nebo že by byla opilá. Neví nic o tom, že by brala drogy. Poškozená si na obžalovaného nestěžovala, spíše naopak.

20. Svědkyně N. C. [REDAKCE] vypověděla, že byla sousedkou poškozené a obžalovaného v domě na [REDAKCE], kam se nastěhovala s rodinou v roce 2013. Asi 3 až 4 měsíce po nastěhování ji kolem 1:00 nebo 2:00 hodiny ráno vzbudil hrozný řev, když obžalovaný řval na poškozenou do telefonu. Slyšela to, protože jejich ložnice sousedila s jejich obývacím pokojem.

Obžalovaný křičel do telefonu „ty kundo, ty děvko, okamžitě přijed' domů“, takový telefonát se té noci opakoval až 3x. Svědkyně s dalším sousedem šli obžalovaného požádat, aby se uklidnil.

21. Koncem roku 2013 se do domu nastěhovala sousedka Z [REDAKCE] D [REDAKCE] a od té doby se začala s poškozenou více stýkat. Vidaly se skoro každý den. Když měla poškozená zlomenou ruku, svěřila se svědkyni, že jí to udělal obžalovaný. Na Silvestra roku 2014, kdy poškozená měla směnu v práci, se obžalovaný opil tak, že nebyl schopen postarat se o děti. Svědkyně spolu se sousedkou D [REDAKCE] se musely o děti postarat. Obžalovaný často pil alkohol, určitě obden. V jednom případě po incidentu s uzamčením dětí v bytě viděla přes kukátko, jak vzal obžalovaný poškozenou pod krkem a přitiskl ji na stěnu. Do bytu pak vykopli dveře, aby dalšímu incidentu zabránili. Svědkyně viděla, že V [REDAKCE] měla „monokl“ pod okem a V [REDAKCE] svědkyni řekla, že se tatínek naštvál a hodil po ní obrázek. Občas slyšela obžalovaného, jak křičel na poškozenou a vulgárně jí nadával. Obžalovaného viděla opakovaně nasedat do auta i s dětmi, ačkoliv byl viditelně pod vlivem alkoholu. Řídit opilého jej viděla minimálně v 5 případech. Obžalovaný občas užíval kokain a často užíval marihuanu, což bylo cítit z oken. Na poškozené občas vídala modřiny na ruce nebo na noze.

22. V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně. Už při stěhování zjistili, že obžalovaný asi bude agresivnější člověk. Později se seznámili a začali se bavit s poškozenou i obžalovaným, občas chodili k sobě na návštěvy. Svědkyně hlídala V [REDAKCE] a pak se narodil R [REDAKCE]. Poškozená pomoc nechtěla, a když přišla se zlomenou rukou, tvrdila, že si ji zlomila při postelových hrátkách, když oba spadli z postele. Poté jednou, když si dala dvě skleničky vína, tak se svěřila, že ji obžalovaný zmlátil a ruku jí zlomil. Takových věcí se stalo více. Jednou byl obžalovaný sám doma s dětmi a nechal je doma, zabouchl a šel do prvního patra popíjet se sousedkou, a když přišel ke svému bytu, zvonil a bouchal na dveře, R [REDAKCE] byl v postýlce, plakal, a V [REDAKCE] usnula tvrdě a neotevřela dveře. Obžalovaný mlátil a kopal do dveří a mezitím přijela poškozená z práce, obžalovanému nadávala, že děti nechal samotné a on ji chytil pod krkem a přirazil ji na zed'. Toto svědkyně viděla kukátkem na dveřích.

23. Svědkyně si vzpomíná na období, když jezdil obžalovaný za prací do Brna a poškozená to rozdělovala na „dobrý a špatný týden“. Dobrý byl ten, když byl obžalovaný pryč, špatný, když byl doma. O domácnost se starala poškozená, stále uklízela, chodila do práce, zároveň když přišla z práce, nebo když měla volno, tak doma gruntovala, aby bylo vše v pořádku, aby obžalovaný nenadával. Také umývala auto. Svědkyně viděla několikrát z okna, že poškozená stojí u auta a leští okénka a obžalovaný koukal z okna, a ještě jí z okna říkal, jak má co dělat a jak to má být. Když posléze poškozená pracovala a obžalovaný byl doma, jezdil pro ni většinou večer do práce, když skončila. Zabouchl dveře, nechal tam děti a jel pro ni do práce s tím, že dost často byl slyšet pláč malého R [REDAKCE]. Poškozená občas vypila třeba 2 skleničky vína. Byla převážně každý den v práci, takže na konzumaci alkoholu neměla čas. Obžalovaný kouřil marihuanu a občas užíval i kokain, o čemž sám hovořil.

24. Svědkyně Z [REDAKCE] D [REDAKCE], sousedka obžalovaného a poškozené z domu na [REDAKCE] [REDAKCE], v přípravném řízení uvedla, že obžalovaný často požíval alkohol. Dával jí často děti hlídat, často u ní i přespávaly. Ke vztahu poškozené s obžalovaným svědkyně uvedla, že poškozená měla z obžalovaného velký respekt. Obávala se, že pokud mu nevyhoví, bude na ni křičet, bude na ni sprostý a bude jí nadávat. Křik obžalovaného byl slyšet po celém domě. V jednom případě viděla, jak obžalovaný s poškozenou cloumá, měl ji vždy jak hadrovou panenku. Byly na ní vidět modřiny a bylo slyšet přes zdi, jak na ni křičí. K události, kdy měla dcera obžalovaného V [REDAKCE] pod okem „monokl“, svědkyně uvedla, že V [REDAKCE] říkala, že ji praštil obžalovaný. Dále svědkyně vypověděla, že když měla poškozená zlomenou ruku, po několika týdnech se jí svěřila, že jí to způsobil obžalovaný. Poškozená obžalovaného neustále

omlouvala, nechtěla toto téma vůbec rozebírat. Když se sousedkám svěřila, bála se, aby se to k němu nedoneslo.

25. Obžalovaný kouřil marihuanu. Viděla jej nejméně 8x sednout za volant opilého, někdy takto řídil i s dětmi v autě. Poškozená měla modřiny na těle prakticky pořád. Obžalovaný poškozenou pořád postrkoval a úkoloval, sám jí s ničím nepomáhal, protože jemu bylo špatně. Poškozená pracovala a musela se též starat o vše v domácnosti. Ačkoliv poškozená pracovala, sama peníze nemívala.

26. V hlavním líčení svědkyně vypovídala shodně a ještě doplnila, že obžalovaný se neumí v některých situacích ovládat a je jí nepříjemné být v jednacím síni v jeho přítomnosti. Když křičel na J. a ona se jí zastala, chtěl ji zmlátit, ale stoupla si mezi ně s tím, že musí nejdříve praštit ji a on řekl, že ji klidně praští, ale nikdy to neudělal. Svědkyně viděla, jak obžalovaný s poškozenou cloumá, jak ji několikrát ošklivě chytil za ruku, vulgárně ji urážel, nadával a ponižoval. J. chodila hodně do práce a celá rodina byla na ní finančně závislá. Když přišla domů, starala se o domácnost. Obžalovaný byl stále nemocný a spíše odpočíval. Někdy uvařil a postaral se o děti, ale spíše vše zajišťovala poškozená.

27. Obžalovaný se snažil chovat k dětem hezky, hlavně na veřejnosti, když tam byli lidé, doma na ně křičel. Obžalovaný požíval často alkohol a poškozená pila jen příležitostně, např. skleničku vína. Několikrát byla svědkyně přítomna slovnímu napadení, kdy obžalovaný na poškozenou hodně sprostě nadával, ponižoval ji, vyhrožoval jí vším možným, že ji zabije, zmlátí. Říkal na její adresu všechna možná sprostá slova. Na poškozené viděla modřiny pokaždé, když měli nějaký výstup. Modřiny měla na pažích a na nohách.

28. O sexuálních praktikách s poškozenou hovořily a říkala, že s obžalovaným musí spát za takových podmínek, jaké on po ní chce. Chtl po ní různé sexuální praktiky, které ona nechtěla provozovat s tím, že když to nechtěla dělat, byl na ni velice hrubý a nutil ji k tomu. Když s ním nechtěla spát, tak s ním prostě musela spát. Musela mu lízat konečník a vše, co obžalovaný chtěl, aby dělala, tak musela. Říkala, že s ním nechtěla spát, věděla, že jejich vztah není v pořádku, ale snažila se ho omlouvat, protože byla v situaci, že se ho bála.

29. Svědkyně P. M. byla další bývalou sousedkou obžalovaného a poškozené a uvedla, že občas bylo od sousedů slyšet, jak se obžalovaný rozčiluje. Když měla poškozená zlomenou ruku, nejprve svědkyni uvedla, že spadla z postele. Asi po 14 dnech jí přiznala, že ji obžalovaný napadl. V lednu nebo únoru 2017 svědkyně viděla jejich dceru V. s krvavým šrámem pod okem. V. uvedla, že po ní tatínek hodil obrázek.

30. Také výpověď této svědkyně před soudem vyzněla shodně. Nebyla nikdy svědkem fyzického útoku ani slovního napadání. Neslyšela, že by obžalovaný poškozené nadával. Jako rodiny se nenavštěvovali. V té době pracovala v azylovém domě, kde se setkala s týranými matkami. Hovořila v tomto duchu s poškozenou, že s tím má zkušenosti, ale nic konkrétního nerozebíraly. Jednou se stalo, že obžalovaný odešel z bytu do přízemí k sousedce a nechal děti samotné doma a nevzal si klíče údajně schválně, aby se V. naučila otevírat dveře. Když byl v bytě obžalovaný sám s dětmi, byla z bytu cítit marihuana.

31. Svědek M. K., manažer restaurace, v přípravném řízení vypověděl, že poškozená v restauraci pracovala asi od konce srpna 2017 a od ledna 2018 s ní měl společné směny. Poškozená mívala velké výkyvy nálad, zejména po telefonátech s obžalovaným. Na začátku března 2018 měla poškozená modřiny na nohách a na rukách, tak na ni s kolegyní I. udeřili. V jednom případě měla modřiny i v obličeji, které si zakrývala make-upem. Od února

2018 se to začalo stupňovat, poté už měla na každé směně něco. V dubnu 2018 svědka poškozená požádala o nafocení modřin na stehně a na ruce. Až postupně se jim začala svěřovat, co se doma děje. V květnu 2018 se mu poškozená svěřila na obědě, že jí obžalovaný napadl v autě. Když poškozená od obžalovaného odešla, několikrát ji obžalovaný sháněl v práci a svědkovi vyhrožoval.

32. Také tento svědek vypovídal v hlavním líčení shodně a ještě svoji výpověď doplnil. První problém, který zaznamenali, byl již na podzim 2017, a to z důvodu, že poškozená přišla se zvláštním příběhem. Nebyla v práci nebo přišla pozdě, a řekla, že má problém se „sociálkou“, že něco bylo s ředitelkou ve školce. Přijeli policisté, zmlátili bezdůvodně její partnera a sociálka jim chce vzít jejich děti. Nebyla schopna říct, z jakého důvodu. Poškozená přišla do práce, byla veselá a v pohodě, komunikativní, zapojila se do pracovního procesu bez problému a najednou telefonát z domova, jak říkala, a po telefonátu byla úplně rozhozená, přestala mluvit, uzavřela se do sebe. Nikomu se nesvěřovala s tím, co se děje. Zaměstnanci mají společné šatny a převlékají se všichni dohromady, navzájem se vidí a tam si prvotně ostatní všimli, že poškozená má různé oděrky a modřiny po těle, a to neustále. To se začalo řešit mezi personálem. Dvě kolegyně měly podobné zkušenosti a začalo jim to být podezřelé a začalo se to řešit kolektivně, nějakým způsobem na ni udeřila kolegyně I. S., která má bohužel také takový zážitek za sebou. Argumentům poškozené a výmluvám nikdo nevěřil a v březnu 2018 poškozená přišla s dalším příběhem, kterému nikdo nevěřil, což jí dali najevo. Ona otočila a začala vyprávět, co se všechno děje a jak to u nich doma probíhá.

33. Z e-mailové zprávy ze dne 3. 7. 2018 soud zjistil, že svědek K. zasílal poškozené e-mailovou zprávu, k níž byly přiložené fotografie poškozené s hematomy na pravé paži a na pravém stehně.

34. Svědek F. T., otec poškozené, k věci v přípravném řízení uvedl, že obžalovaný kouřil marihuanu doma před dětmi, což se svědkovi nelíbilo. Dcera se obžalovaného snažila obhajovat, že to má na žaludek. Svědek byl přítomen hádkám mezi dcerou a obžalovaným. Obžalovaný byl suverénní a z dcery si dělal služku. O napadání ze strany obžalovaného se dcera svědkovi svěřila až poté, co od obžalovaného utekla. Jel pro dceru a pro vnoučata o půlnoci v sobotu, poškozená byla v hrozném fyzickém i psychickém stavu.

35. Před soudem svědek výpověď doplnil, že nevěděl, že obžalovaný dceru napadá fyzicky. Viděl na poškozené zranění, měla modřiny na obličejí, ale říkala, že upadla. Dcera se mu nesvěřila, že ji obžalovaný týral. Vozidlo VW Passat patřilo dceři, které na něj dal peníze.

36. Svědkyně I. S. v přípravném řízení uvedla, že s poškozenou pracovala v restauraci. Poškozená měla po těle různé modřiny, a to na ruce, na stehně a na břiše, bolela jí žebra i prsa, do kterých dostala ránu. Později přiznala, že dostala ránu od přítele. V jednom případě přišla poškozená do práce úplně ubrečená a nemohla se ani nadechnout, partner ji zbil a tahal za vlasy na parkovišti před obchodem OBI. Tato událost se odehrála krátce před tím, než poškozená od obžalovaného odešla. Popisovala také svědkyni událost, kdy ji v autě začal bít pěstí do břicha, načež mu poškozená utekla, ale obžalovaný ji dohonil a kopal do ní. Svědkyně viděla modřiny po tomto incidentu. Poškozená měla velkou modřinu na levé paži, na ruce měla modřinu, kterou jí ovazovali a dále měla modřinu na žebrech a na prsou.

37. I tato svědkyně před soudem v hlavním líčení vypovíдалa stejně jako v řízení přípravném. Chodila do práce s modřinami, které maskovala make-upem nebo se schovávala a převlékala se v šatně sama, protože šatna je společná. Postupem času se začala svěřovat s tím, že má doma

problémy, protože ji přítel bije. Poškozenou nikdy neviděla opilou nebo pod vlivem drog. V práci mají zákaz pít alkohol.

38. I. Š. je teta obžalovaného a o rodinném životě obžalovaného a poškozené “tak nějak nic neví”. Navštěvovali se, jezdili s dětmi k ní a vše bylo v pořádku. Naposledy viděla obžalovaného a poškozenou společně v roce 2017 až 2018. Nevídala se s nimi často, spíše v létě, kdy hlídala jejich děti. Poškozená si nikdy na žádné problémy nestěžovala. V době, kdy bydleli v osadě, již děti nehlídala. Nikdy neviděla, že by poškozená nebo obžalovaný byli pod vlivem alkoholu tak, aby to bylo na nich vidět.

39. J. P. je známý obžalovaného po dobu asi 6 až 7 let, opravoval obžalovanému auta. Několikrát byli u nich na návštěvě, u bazénu, i s dětmi. Svědek nikdy nepozoroval nic, co by svědčilo o tom, že poškozená je týrána. Obžalovaný několikrát přijel jen s dětmi a vše bylo v pořádku. Za dobu, co se znají, obžalovaný s poškozenou je navštívili asi 5x. Jednou byli na víkend přes noc ve Dvoře Králové v zoologické zahradě. Nikdy neviděl obžalovaného nebo poškozenou opilé, aby to bylo na nich znát. Zprávy o tom, že obžalovaný někdy řídil pod vlivem alkoholu, má svědek právě od obžalovaného.

40. J. B. s manželem mají chatu vedle chaty, kde bydlel obžalovaný s poškozenou. Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že poškozená jezdila do práce a obžalovaný pracoval na chatě a hlídal děti, protože byly malé a do školky ještě nechodily. Měli auta, poškozená rozbila „jedno auto za druhým“, celkem 3 auta. Jedno vozidlo tam stále stojí a je rozbité. Obžalovaný ji vozil do práce a z práce večer a přes den hlídal děti, vařil jim. Jejich soužití bylo v pořádku. Jednoho dne přišla jen v plavkách a jeli do Unhoště. Svědkyně nepoznala, že byla „namazaná, nalitá“, ale pochopila to až poté, co se vrátili. Poškozená v obchodě ztropila scénu a manžel svědkyně z toho byl vystresovaný. Pak jednoho dne v létě, v červenci či srpnu, obžalovaný s jejím manželem jeli pro opravené vozidlo obžalovaného mimo Prahu. Najednou poškozená přišla celá roztřesená a chtěla cigaretu, že za chvíli přijede policie, protože jí dal obžalovaný facku, důvod, proč facku dostala, nevysvětlila. Žádné zranění na ní neviděla. Obžalovaný nechodil do práce, byl nemocný, marodil.

41. T. K. ohledně zásahu ze dne 18. 7. 2018 uvedl, že v ranních hodinách okolo 02,00 hodin byli vysláni k dopravní nehodě, kdy osobní vozidlo VW Passat vyjelo mimo pozemní komunikaci a narazilo do sloupu elektrického vedení. Nejdříve byla vyslána nejbližší hlídka, což je z obvodního oddělení Unhošť. Vozidlo nabouralo do sloupu a řidič se z místa snažil odjet, což se mu nakonec povedlo. Vozidlo policisté obvodního oddělení Unhošť zastavili v nejbližší vesnici Horní Bezděkov, kdy ve vozidle se nacházel jen obžalovaný. Vozidlo bylo poškozené a toto poškození odpovídalo tomu, co bylo zjištěno na místě nehody. S obžalovaným bylo provedeno zjištění totožnosti, předal občanský průkaz a řidičský průkaz a byla provedena dechová zkouška, která byla pozitivní. Na místo byla přivolána rychlá lékařská pomoc, protože obžalovaný měl tržnou ránu na obličeji. Na místě obžalovaný říkal, že v danou dobu nic nepil, jel z Višňové a nepopíral, že by vozidlo řídil a uvedl, že ve vozidle byl sám. Obžalovaný s provedením dechové zkoušky souhlasil.

42. V. K. ohledně stejného zásahu vypovídal o tom, že se jednalo o kontrolu vozidla po dopravní nehodě, protože vozidlo bylo nějakým způsobem poškozeno. Bylo to celkem nestandardní. Byl velen v hlídce policie na Unhošti jako řidič, když byli operačním střediskem vysláni do obce Bratronice, kde se měla stát na kraji obce směrem na Běleč, nahore pod hřištěm, nehoda, vozidlo nabouralo do sloupu. Bylo tam oznámení, že řidič by mohl být pod vlivem alkoholu, a že se snaží odjet pryč. Jeli z Unhoště směrem na Bratronice, kdy na konci obce Horní Bezděkov potkali vozidlo tmavě červené barvy tov. zn. VW Passat, které mělo poškozenou celou

pravou část, promáčklou střechu až skoro k sedadlu spolujezdce. Na konci obce vozidlo zastavili ke kontrole, kdy na místě řidiče byl obžalovaný.

43. Ze znaleckého posudku v oboru zdravotnictví, klinická a forenzní psychologie vypracovaného k posouzení osobnosti poškozené J. T. soud zjistil, že poškozená je osobností nedozrálou, byť v širší normě. Poškozená je extrovertně laděná, impulzivnější, bez disociálních známek, bez paranoidity, průměrně rezervovaná a sebekritická, bez negativismu, bez interpersonální závislosti, bez zvýšené agresivity, neklidná, méně pečlivá a přiměřeně ochotná k druhým. Z normy vybočuje v oblasti intuitivního pojmání, zvýšeného optimismu a vysokých histrionských rysů. Ve znaleckém posudku je konstatováno, že u poškozené se objevila zvýšená úzkost, nejistota a četné posttraumatické stresové reagování vázané obsahově na projednávané události. Poškozená netrpí duševní chorobou nebo poruchou, ale objevuje se u ní emoční labilita, poruchy spánku, pocity nejistoty, bezradnosti, pláč, přetrvávající strach a obavy, tzv. flashbaky. Nejvyšší hladiny stresu jsou spojeny s fyzickým a sexuálním násilím ze strany obžalovaného. Velmi vysoké hladiny stresu jsou vázány na situace psychického násilí. Schopnost poškozené správně vnímat prožité a reprodukovat je částečně, avšak forenzně nevýznamně, ovlivněna histrionskými rysy její osobnosti. Znalec nezjistil motivaci ke zkreslování výpovědi a sklony ke konfabulacím. U poškozené byly zjištěny znaky týrané ženy, čemuž nasvědčuje zejména četná posttraumatická stresová reaktivita a mechanismus naučené bezmoci.

44. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví, vyplývá, že u poškozené se v důsledku jednání obžalovaného rozvinula posttraumatická stresová porucha, která začala přibližně v době druhého těhotenství (syn R. se narodil) a přetrvávala nejméně do doby vyšetření poškozené znalkyní. Doba trvání je tedy delší než 6 týdnů. Poškozená trpí bezděčným návratem vzpomínek (flashbaky), poruchami spánku, úzkostnými a panickými reakcemi, dekompenzací pithiatické osobnosti a strachu z obžalovaného. Ve znaleckém posudku je dále konstatováno, že posttraumatická stresová porucha snižuje kvalitu života poškozené. Poškozená byla nucena utajovat své bydliště a nebyla schopna vykonávat zaměstnání. Zpracován byl doplněk znaleckého posudku, z něhož vyplynulo, že posttraumatická stresová porucha poškozené má souvislost s domácím násilím, nebezpečným vyhrožováním i sexuálním násilím, které se na vzniku a celkové intenzitě traumatu podílí, ale nikoliv měrou podstatnou.

45. Součástí znaleckého posudku je zhodnocení ztížení společenského uplatnění a nemateriální újmy na zdraví, ve kterém je stanovena výše ztížení společenského uplatnění ve výši 289 830 Kč, přičemž tato částka nezahrnuje žádný modifikační koeficient.

46. Před soudem znalkyně uvedla, že výslech poškozené u soudu je spíše nevhodný a výslech nedoporučuje, a to vzhledem k reaktivitě poškozené, která se váže na traumatizující situaci a mohlo by být ohroženo zdraví poškozené. Poškozená při vyšetření mluvila o tom, že násilím byla nucena k sexu, podvolila se, ale vnímala to jako násilí, tj. proti své vůli, jako znásilnění.

47. Dle metodiky Nejvyššího soudu ČR byly v posudku uvedeny funkční potíže poškozené, tak jak jsou uvedeny v jednotlivých položkách a dále znalkyně hodnotila prakticky vše stupněm obtížnosti pouze 1 – čili nejnižším ze čtyř možných. Nepochybně je indikováno odškodnění, protože sociální následky jsou velké, psychické a sociální, protože poškozená ztratila pocit bezpečí v zaměstnání, ztrátu bydlení, když musela bydlet v chráněném bydlení.

48. Z lékařských zpráv a ze znaleckého posudku znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, soud zjišťuje, že dne 9. 8. 2010 byla poškozená ošetřena na chirurgii s drobným poraněním nosu a odlomením okraje člunkové kosti vpravo. Poranění obličeje vzniklo

působením tupého násilí maximálně o větší intenzitě do oblasti kořene nosu, mohlo se například jednat o úder rukou či předmětem vrženým malou silou. Ve znaleckém posudku je dále konstatováno, že odlomení dolního okraje kosti člukové vzniká obvykle mechanismem nepřímým, například pádem na dlaň ruky při horní končetině natažené v loketním kloubu. Poranění ošetřená dne 9. 8. 2010 lze dle znalkyně charakterizovat jako lehčí zranění. Ačkoliv léčba trvala 6 týdnů a 3 dny, znalkyně konstatuje, že délka léčby nebyla podmíněna závažností zranění.

49. Ze znaleckého posudku a lékařské zprávy ze dne 24. 6. 2018 dále vyplývá, že poškozená byla ošetřena s následujícími poraněními: podkožním krevním výronem o průměru asi 5 cm na levé paži pod ramenem, menším podkožním krevním výronem pod pravým ramenem a podkožním krevním výronem v oblasti dolní části levého předloktí. Vznik těchto poranění lze vysvětlit údery tupým předmětem, například i rukou sevřenou v pěst, vedenými malou silou, případně i úchopem a smáčknutím kůže rukou malou silou. Poranění paže znalkyně charakterizuje jako lehké zranění lokálního významu. Znalkyně dále uvedla, že jako vedlejší nález byla na rentgenovém snímku hrudní kosti popsána zhojená zlomenina 8. žebra vpravo a stav po chirurgicky řešené zlomenině pravé pažní kosti. Zlomeninu žebra lze obecně charakterizovat jako lehčí zranění, které zraněnou osobu omezuje v běžném způsobu života po dobu 3-4 týdnů.

50. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie svědčí o tom, že obžalovaný netrpěl v inkriminované době duševní poruchou chorobného charakteru. Znalec u obžalovaného však zjistil smíšenou poruchu osobnosti, což je trvalá a léčebně neovlivnitelná vada osobnosti, která se projevuje nepříznivými povahovými rysy jako například emoční labilitou, sensitivní vztahovačností, zvýšenou impulsivitou, nezdrženlivostí, sklonem k zbrklému reagování a dissocialitou. Tato porucha však neměla forenzně významný vliv na jednání obžalovaného. Znalec dále učinil závěr, že obžalovaný požívá nadměrně alkohol, ale závislý na něm není. Obžalovaný je schopen zdržet se požívání alkoholu, avšak v emočně vypjatých situacích kontroluje průběh jeho požívání nespolehlivě. V době páchání trestného činu měl plně zachovány rozpoznávací a ovládací schopnosti. Znalec dále konstatoval, že obžalovaný netrpí chorobnou agresivitou, v emočně vypjatých situacích se však v důsledku svých nepříznivých povahových vlastností může chovat nepřiměřeně agresivně. Závěry znaleckého zkoumání vyzněly shodně i v případě druhého posudku, který byl vypracován v souvislosti s trestním stíháním obžalovaného pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky. Znalec dospěl k závěru, že obžalovaný jednal ve stavu středně těžké prosté opilosti, která vylučovala jeho způsobilost bezpečně řídit motorové vozidlo.

51. Znalec doplnil v hlavním líčení, že se při znaleckém zkoumání na sexuální život a partnerské vztahy obžalovaného zaměřil a nezjistil žádné informace, které by mohly svědčit o tom, že obžalovaný by mohl být postižen sexuální deviací. Obecně platí, že sexuálně motivovaná trestná činnost je páchána osobami, které většinou nejsou deviantní, což se týká hlavně agresivního jednání, jako je znásilnění. Není proto překvapivé, že pokud se takového jednání obžalovaný dopustil, není sexuálně deviantní.

52. Obžalovaný ve své výpovědi v přípravném řízení svoji obhajobu zaměřil na tvrzení, že poškozená se nechovala správně, např. on byl doma s dětmi a poškozená s kamarádkou šla na víno. Poškozená se měla opíjet tak, že nemohla chodit. Soud tvrzení obžalovaného neuvěřil, když z výpovědi slyšených svědků byla zjištěna jiná situace, než jak ji obžalovaný popisoval. Pokud si obžalovaný představuje, že týrat a znásilnit lze jen ženu, která se chová podle jeho představ, rozhodně to není pravda. Jistě nelze tvrdit, že poškozená se nikdy nenapila alkoholu, a že se vždy chovala správně, ale takové skutečnosti nevylučují týrání ze strany obžalovaného.

53. Svědecky je vyvráceno i tvrzení obžalovaného, že 11 let „táhl“ celou domácnost. Obžalovaný neváhal poškozenou nařknout i z toho, že brala v minulosti drogy, že její matky byla alkoholička a opět soud připomíná, že to nejsou okolnosti v této věci podstatné. Co dělala poškozená před tím, než se seznámila s obžalovaným, nebylo předmětem posuzování soudem.

54. Podle obžalovaného vše vykonstruovala poškozená na tom, že obžalovaný bojuje o děti. Celou věc si naplánovala tak, aby od něj mohla odejít, on poškozenou netýral, jen jí občas vynadal, ale vždy to bylo z důvodu její opilosti. Obžalovaný záměrně bagatelizuje své chování a vinu za vztahy mezi ním a poškozenou přenáší na ni.

55. Obžalovaný v hlavním líčení použil stejnou obhajobu jako ve výpovědi v řízení přípravném, jen ji ještě rozvinul, zejména o podrobnosti týkající se toho, jak poškozená bývala opilá. Napadal svědky, kteří vypovídali v jeho neprospěch, příbuzné poškozené. Pokládáním v podstatě nesmyslných otázek měl snahu svědky znevěrohodnit, což se mu však nepodařilo. Trestnou činnost stále popíral.

56. Nic z toho, co obžalovaný uváděl o poškozené, požívání alkoholu, pervitinu, kokainu, mejdany atd., se neprokázalo. Nikdo ze svědků o tom nehovořil, ani svědci navržení obhajobou. Obžalovaný přes svoji výpověď spočívající v tom, že on nic neudělal, použil několikrát formulaci, např. „pustil jsem ji na brigádu, ... a ona...“, což ilustruje, jak obžalovaný přistupoval ke vztahu s poškozenou.

57. Poškozená J. T. [REDAKCE] byla vyslechnuta v přípravném řízení a soud tuto její výpověď přečetl v hlavním líčení stejně jako její výpověď před Okresním soudem v Kladně. U obou těchto výpovědí byl přítomen obhájce obžalovaného, resp. pokud jde o výpověď z přípravného řízení, poškozená byla vyslýchána ve speciální místnosti, ale obhájce její výpověď slyšel a mohl jí klást dotazy.

58. Výpověď poškozené z přípravného řízení je poměrně nepřehledná a emocionálně velmi vypjatá, když poškozená vypovídala dne 15. 8. 2018, kdy všechny negativní zážitky s obžalovaným byly pro ni ještě velmi čerstvé a nezpracované, ale je zřejmé, že to se nezměnilo, ani když ji chtěl soud vyslechnout v hlavním líčení.

59. Soud nakonec přistoupil podle § 211 odst. 2 písm. a) tr. řádu k přečtení výpovědi poškozené z přípravného řízení a z hlavního líčení před Okresním soudem v Kladně, když poškozenou v hlavním líčení nevyslýchával, tento přístup si vyžadovalo mimo jiné postavení poškozené jako oběti zvláště zranitelné z důvodu nutnosti zabránění druhotné viktimizace, resp. slovy zákona o obětech druhotné újmy, která by u ní v důsledku opakovaných výsledků mohla nastat. Samotné neprovedení výslechu svědkyně v řízení soudním pak nemá za následek porušení práv obžalovaného, které by mělo mít za následek to, že by bylo nezbytné pro procesní neúčinnost důkazu od poznatků plynoucích z výpovědi svědkyně nepoužít při konstrukci skutkových zjištění.

60. Námitce obhajoby, že výsledky svědků by měly probíhat až po výslechu poškozené, s ohledem na právní kvalifikaci trestné činnosti, pro kterou byla na obžalovaného podána obžaloba, kdy je klíčová role poškozené, soud nevyhověl. Výslech poškozené byl plánován po výslechu obžalovaného, ale nedošlo k němu z důvodů, které jsou shora uvedeny. Proto soud přistoupil k přečtení výpovědi poškozené, tedy výpovědi z přípravného řízení a z hlavního líčení u Okresního soudu v Kladně. Trestní řád nestanoví postup, jak v tomto směru svědky vyslýchát. Pouze upravuje, že po přečtení obžaloby a vyjádření poškozeného, soud vyslechně obžalovaného (§ 207 tr. řádu).

61. Poškozená nikdy nevěděla, v jaké náladě bude obžalovaný, zda bude nespokojený s tím, že se nepostarala o domácnost, zda bude dělat žárlivé scény. Stačilo jen málo, aby se jeho chování změnilo. Poškozená hledala chybu v sobě a snášela, že ji obžalovaný opakovaně fyzicky napadá. Obžalovaný poškozenou připravil postupně o její sebevědomí. Neuvědomoval si, že v partnerském vztahu by měli mít oba partneři vlastní prostor a společné soužití by mělo být otázkou kompromisů, tolerance a dohody.

62. „Domácí násilí“ není jen fyzické násilí, ale také násilí psychické, psychické ponižování, zastrašování, nadávky, výhrůžky, což poškozené přinášelo stres a úzkost. Poškozená neměla sílu vztah s obžalovaným trvale ukončit, obžalovaného se bála. Kombinoval emocionální týrání s fyzickými útoky.

63. Lze tedy shrnout, že za základ skutkových zjištění vzal soud především výpověď poškozené, která ve vzájemné souvislosti s dalšími provedenými důkazy více obstála v hodnocení věrohodnosti oproti výpovědi obžalovaného. Poškozená vypovídala zejména před Okresním soudem v Kladně poměrně podrobně. K věrohodnosti poškozené se vyjadřovali znalci a konstatovali, že schopnost poškozené správně vnímat prožité události a reprodukovat je částečně, avšak forenzně nevýznamně, je ovlivněna histrionskými rysy její osobnosti. Znalci nezjistili sklony ke zkreslování výpovědi, ani ke konfabulacím.

64. K důkazu byly provedeny fotografie pořízené policisty dne 25. 6. 2018, z nichž vyplývá, jak poškozená vypadala poté, co ji obžalovaný napadl 23. 6. 2018. Na těle poškozené byly viditelné hematomy, i v obličeji. Tato fotodokumentace byla společně s lékařskými zprávami podkladem znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství.

65. J. T. [redacted] tak ve svých výpovědích jednoznačně usvědčuje obžalovaného. Popisuje chování obžalovaného za dobu, kdy s ním žila. Její výpověď je rovněž ve shodě s tím, co vypovídají svědci.

66. P. B. [redacted] zná poškozenou z práce, je jejím nadřízeným, a nikdy ji neviděl pít alkohol. Svědek jednoznačně a přesvědčivě vyvrací tvrzení obžalovaného, že poškozená pila alkohol takřka denně. Tento svědek také potvrzuje, že poškozená si na obžalovaného nikdy nestěžovala, ale naopak ho omlouvala, což je chování pro oběť týrání zcela typické. Také na ruku a na krku poškozené viděl modřiny a potvrzuje, že poškozená se mu svěřila, že byla zmlácena obžalovaným, ale že si to zasloužila a opět obžalovaného omlouvala.

67. N. C. [redacted] byla svědkem nevhodného a vulgárního chování obžalovaného v domě, kde všichni bydleli a s poškozenou se vídala denně, kdy poškozená zpočátku obžalovaného bránila a pak se svěřila, že jí obžalovaný zlomil ruku, když byl opilý. Svědkyně uvedla zkušenosti s chováním obžalovaného, kdy nevhodným a urážejícím způsobem napadal poškozenou, ale i další lidi v okolí. Výpovědi této svědkyně bylo prokázáno, že to byl obžalovaný, kdo pil alkohol nejméně každý druhý den. Opakovaně ho viděla, když řídil auto pod vlivem alkoholu. Užíval kokain a u svědkyně se zajímal o jeho koupi, a často kouřil marihuanu.

68. Shodně jako předchozí svědkyně vypovídala Z. D. [redacted], která věděla ještě více podrobností o soužití obžalovaného a poškozené. Svědkyně věděla také celou řadu podrobností, které se týkaly toho, jak se obžalovaný staral o své děti. Také ona potvrzuje, že obžalovaný kouřil marihuanu a často řídil opilý.

69. Rovněž M. K. [redacted] zná poškozenou z práce a popsal, jak se postupně poškozená začala svěřovat o soužití s obžalovaným. V práci alkohol nepila. Také tento svědek viděl její modřiny,

když zpočátku uváděla různé důvody jejich vzniku, ale postupně se začala svěřovat. Svědek soudu předložil 3 fotografie poškozené a z nich je zřejmé, jaké hematomy měla poškozená na rukou a na noze.

70. Také výpovědi dalších svědků, P. M. [REDAKCE] a I. S. [REDAKCE], zapadají do výpovědí předchozích svědků a prokazují chování obžalovaného, ale nelze opět nezmínit, že pro týrání je typické, že se odehrává pouze mezi dvěma „zúčastněnými“ osobami, zde mezi obžalovaným a poškozenou. O hodnověrnosti svědků soud nemá pochybnosti, vypovídali v přípravném řízení a před soudem shodně, jejich výpovědi byly logické a přesvědčivé a na sebe navzájem navazující.

71. Výslech otce poškozené F. T. [REDAKCE] byl mimo jiné směřován k vlastnictví vozidla VW Passat a k tomu, že vozidlo patřilo poškozené. Svojí svědeckou výpovědí potvrzuje také stav dcery, když dne 23. 6. 2018 přijela k němu domů.

72. Výpovědi policistů prokazují, že obžalovaný řídil vozidlo VW Passat, když byl pod vlivem alkoholu. Na místě, kde byl obžalovaný policisty kontrolován, nepopíral, že vozidlo řídil, ve vozidle byl sám, ale tvrdil, že nepil žádný alkohol. Toto jeho tvrzení bylo vyvráceno mimo jiné dechovou zkouškou a následně z krve obžalovaného. Z poškození vozidla je zřejmé, že kdyby obžalovaný seděl na předním sedadle jako spolujezdec, při nehodě by utrpěl zcela jiné zranění, než jen tržnou ránu na obličej. Vozidlo mělo na pravé straně promáčklou střechu až skoro k sedadlu spolujezdce.

73. Soud vyslechl i svědky obhajoby, i když ne všechny, které obhajoba navrhovala. Svědkyně J. B. [REDAKCE] vypovídala zcela ve shodě s tím, co vypovídal obžalovaný a zjevně byla k výpovědi instruována, protože uváděla i věci, na které se jí nikdo neptal (vozidla) a které jsou pro obhajobu obžalovaného významná. Svědkyně vypovídala poměrně zmateně, v průběhu výpovědi si pletla jména. Říkala, že děti obžalovaného a poškozené jsou ještě malé a nechodí do školky. Přitom V. [REDAKCE] se narodila v roce 2011 a R. [REDAKCE] v roce 2014 a obžalovaný s poškozenou se do chatové oblasti nastěhovali v roce 2017. Na návrh obhajoby se soud snažil vyslechnout M. Š. [REDAKCE], ale ten se opakovaně omlouval, a tak nakonec soud od jeho výpovědi upustil. M. Š. [REDAKCE], tetě obžalovaného, se vztahy mezi obžalovaným a poškozenou zdály v pořádku, vídali se 1x za dva měsíce. Další svědek J. P. [REDAKCE] uvedl ve své výpovědi, že obžalovaný s poškozenou byli u něj na návštěvě 5x za sedm let, když vícekrát přijel jen obžalovaný s dětmi. Pokud tento svědek hovoří o tom, že obžalovaný měl „nějakého Passata“, to jistě vlastnictví k vozidlu neprokazuje. Nelze přehlédnout, že týrání je samozřejmě páčáno, jak z povahy trestné činnosti vyplývá, mezi dvěma zúčastněnými osobami.

74. Ve spise je řada listinných důkazů, které se vztahují k péči obžalovaného, ale i poškozené, o jejich dvě nezletilé děti, R. [REDAKCE], narozeného [REDAKCE], a V. [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], ale soud se těmito důkazy příliš nezabýval, i když k důkazu v hlavním líčení provedeny byly. Soud neřeší péči rodičů o nezletilé děti.

75. Znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví klinická a forenzní psychologie, poskytuje do dokazování důležité informace o tom, že znalci nezjistili motivaci pro to, aby poškozená zkreslovala svoji výpověď a nezjistili ani sklony ke konfabulacím, ale na druhou stranu zjistili četné posttraumatické stresové reagování poškozené. Zmíněný znalecký posudek byl doplněn znaleckým posudkem psychiatra (také zpracován posudek ohledně ztížení společenského uplatnění), který hovoří o podstatných traumatických potížích a jejich projevech, jež byly převzaty do výroku tohoto rozsudku a které trvaly od doby druhého těhotenství poškozené, a tak je stav hodnocen již jako chronický.

76. Znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie byly zpracovány na obžalovaného v obou trestních stíháních obžalovaného, ale se zcela shodným závěrem. Hodnocení obžalovaného zcela zapadá do toho, jak se obžalovaný předvedl v průběhu hlavního líčení. Nepříznivé povahové rysy obžalovaného (emoční labilita a senzitivní vztahovačnost) mohly vést k jeho nepřiměřené vztahovačnosti a žárlivosti. I když nebyla zjištěna chorobná agresivita, v emočně vypjatých situacích se obžalovaný může chovat nepřiměřeně agresivně, což vychází z jeho nepříznivých povahových vlastností.

77. Protokol o nehodě v silničním provozu je ze dne 18. 7. 2018 a týká se nehody, k níž došlo v obci Bratronice a popisuje zjištění policie po dopravní nehodě vozidla VW Passat, 1AF 9802, když řidičem byl zjištěn obžalovaný, u něhož bylo dechovou zkouškou prokázáno 1,57 promile alkoholu (v 02,28 hodin) a 1,51 promile (v 02,33 hodin). Při nehodě byl poškozenou sloup elektrického vedení a uvedené vozidlo. Připojen je plánec dopravní nehody a fotodokumentace havarovaného vozidla, z níž je vidět poškození na pravé boční a přední části vozidla. Na předním sedadle spolujezdce je vysypané sklo z bočního okénka a tato zjištění vylučují obhajobu obžalovaného. Pokud by seděl u spolujezdce, střepy by nebyly na předním sedadle. Obžalovaný jako spolujezdec by z vozidla musel vystoupit (s ohledem na poškození vozidla) dvířky u řidiče a tak střepy, které by měl na sobě, by napadaly na zem, příp. na sedadlo řidiče. Také by byla zcela jiná povaha zranění obžalovaného. O místě, kde k nehodě došlo, není podle zjištěných stop žádná pochybnost. Způsobená škoda na sloupu elektrického vedení je podle ČEZ Distribuce, a.s. 5 451,04 Kč.

78. Obžalovaný k nehodě v přípravném řízení uváděl, že jel do kempu, kde chtěl přespat a vzbudil se až v nemocnici. O tom, že by řídil vozidlo, neví a na dopravní nehodu si nepamatuje. Více k tomu odmítl vypovídat.

79. Před soudem v hlavním líčení vypovídal jinak a tvrdil, že vozidlo neřídil, ale řídil muž, s nímž seděl v kempu a po nehodě muž z místa utekl, což měl říkat již na kriminálce. Měl zraněné rameno a pravou ruku, ale nikoliv od volantu. Přítomnost tohoto dalšího muže na místě nehody nebyla prokázána. Jeden ze zasahujících policistů uváděl, že nehodu oznámil telefonicky oznamovatel, který neuvedl své jméno a neřikal nic o tom, že by nějaký člověk z místa nehody utíkal.

80. Tvrdí-li obžalovaný, že vozidlo, s nímž havaroval a poškodil sloup elektrického vedení, je jeho majetkem, soud mu neuvěřil. Přesvědčivou výpověď J. T. [redacted], která je podporována výpověďí F. T. [redacted], je prokázáno vlastnictví vozidla, když J. T. [redacted] je zapsána jako vlastníka a provozovatel vozidla. Okolnost, že obžalovaný měl platit opravu vozidla, neprokazuje jeho vlastnictví k tomuto vozidlu. Obžalovaný soudu neuvedl žádný rozumný důvod, proč by bylo vozidlo napsáno na poškozenou, i když by nebylo jejím majetkem.

81. V registru vozidel je jako majitel a provozovatel vozidla vedena J. T. [redacted] od 12. 9. 2017. Vlastnictví vozidla potvrdil otec poškozené F. T. [redacted], když uvedl, že na zakoupení vozidla dal dceři peníze a zbytek si platila sama.

82. Podle protokolu o lékařském vyšetření při ovlivnění alkoholem byla obžalovanému vzata krev 18. 7. 2018 ve 3,30 hodin se závěrem, že měl v krvi 2,00 g/kg alkoholu.

83. Na základě provedených důkazů soud nemá pochyb o tom, že v průběhu období od roku 2010 do 23. 6. 2018 došlo k jednání obžalovaného, které je ve výroku rozsudku popsáno pod bodem 1. Uvedená skutková zjištění soud učinil zejména na základě výpovědí poškozené ve spojení s dalšími svědeckými výpověďmi, dále z lékařských zpráv, ze kterých je zřejmé, jaká

v uvedené době poškozená utrpěla zranění. Jednoznačný je v tomto směru též závěr znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a psychiatrie, ze kterých je patrné, že poškozená trpěla syndromem týrané osoby a posttraumatickou stresovou poruchou, kdy soud uzavřel, že poškozená byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu výrazně delší než šest týdnů. Nejsou žádné pochybnosti ani o tom, že obžalovaný 18. 7. 2018 kolem 2,15 hodin řídil vozidlo VW Passat pod vlivem alkoholu a s vozidlem havaroval. Soud vycházel zejména z výpovědi svědků, zasahujících policistů, a z protokolu o nehodě.

84. Při posouzení následků jednání obžalovaného soud vycházel především ze závěrů znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie a též z odvětví psychiatrie. Znalci bylo shodně konstatováno, že poškozená vykazuje syndrom týrané osoby, trpěla posttraumatickou stresovou poruchou, která se projevovala bezděčným návratem vzpomínek, poruchami spánku, úzkostnými a panickými reakcemi a dekompenzací pithiatické osobnosti.

85. Při hodnocení právní kvalifikace soud jednání obžalovaného vyhodnotil v bodě 1. výroku rozsudku jako zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. b), d), zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. c) tr. zákoníku a pod bodem 2. jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Soud obžalovaného neuznal vinným také přečinem vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku, protože právní kvalifikace podle § 185 tr. zákoníku lépe vystihuje jednání obžalovaného.

86. Zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu žijící s ním ve společném obydlí. Podle ustálené judikatury je třeba pod pojmem „týrání“ rozumět „takové jednání pachatele, které se vyznačuje zlým nakládáním buď s blízkou osobou, nebo i jinou osobou, s níž pachatel žije ve společném bytě či domě, a současně se vyznačuje i určitou mírou trvalosti a dosahuje takové intenzity, aby bylo způsobitelné vyvolat stav, který pociťuje postižená osoba jako těžké příkoří, resp. psychické nebo i fyzické útrapy“ (viz usnesení Nejvyššího soudu ve věci 3 Tdo 1160/2005). Poškozená J. byla v rozhodné době družkou obžalovaného a v uvedenou dobu spolu žili ve společném obydlí. Jednání obžalovaného v době od roku 2010 do 23. 6. 2018 splňuje výše uvedená kritéria týrání, kdy obžalovaný poškozenou opakovaně urážel vulgárními výrazy, ponižoval, vyhrožoval jí různými způsoby, fyzicky ji napadal a vynucoval si pohlavní styk hrubým a pro ni nedůstojným způsobem, přičemž toto jednání mělo opakovaný charakter.

87. Obžalovaný svým jednáním současně naplnil též kvalifikovanou skutkovou podstatu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle odst. 2 písm. b), d) citovaného ustanovení, neboť jeho jednání mělo dlouhodobý charakter a v jeho důsledku došlo u poškozené ke vzniku posttraumatické stresové poruchy s následným omezením v běžném způsobu života po dobu nejméně šesti týdnů, což je dle ustálené judikatury třeba posuzovat jako následek těžké újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku. Podle komentářové literatury „se musí jednat o dobu řádově v měsících, neboť již vlastní týrání je zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním.“ (viz komentář Trestní zákoník: Komentář Wolters Kluwer). K týrání ze strany obžalovaného docházelo po dobu několika roků, což při zohlednění intenzity a kombinace psychického i fyzického napadání, je třeba hodnotit jako dobu delší v intencích výše uvedeného.

88. Zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku se dopustí ten, kdo jiného násilím, pohrůžkou násilí nebo pohrůžkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, podle odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se dopustí mimo jiné ten, kdo násilím donutí jiného k pohlavnímu styku způsobem srovnatelným se souloží. Za jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží je dle konstantní judikatury (např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 7 Tdo 841/2010, č. j. 7

Tdo 1205/2012-26) považován „takový pohlavní styk, který je obdobou soulože. V případě jiného obdobného pohlavního styku nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Pro tyto případy je charakteristické to, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Jedná se tak o případy, kdy pohlavní orgán muže místo spojení s pohlavním orgánem ženy je zasouván do jiných částí těla ženy (např. do úst, konečníku či podpaží, vkládán ženě do ruky za účelem tření apod.). Na druhé straně jsou obdobným pohlavním stykem i případy, kdy s pohlavním orgánem ženy jsou místo pohlavního orgánu muže spojovány jiné části těla (např. ústa, jazyk či zasouvané prsty, nebo kdy pachatel do pohlavního orgánu ženy zasouvá nějaký předmět). Pohlavní styk při tomto základním vymezení zahrnuje širokou škálu činností jako např. soulož (coitus) a jiné pohlavní styky provedené způsobem srovnatelným se souloží, tj. zejména orální pohlavní styk (felaci či cunilinctus), anální pohlavní styk (coitus analis), zasouvání prstů nebo jiných předmětů do ženského pohlavního ústrojí, zejména pokud napodobují pohyby pohlavního údu ve vagíně ženy, event. jiné způsoby srovnatelného použití předmětů sloužících jako náhražky mužských či ženských pohlavních orgánů.“

89. Podle odst. 3 písm. c) citovaného ustanovení, byl obžalovaný uznán vinným, protože prokázáním jednáním způsobil poškozené těžkou újmu na zdraví, když ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, bylo zjištěno, že vznik posttraumatické stresové poruchy se vztahuje k uvedenému jednání.

90. K těžšímu následku spočívajícímu ve způsobení těžké újmy na zdraví soud přihlédl, jak v rámci právní kvalifikace podle § 199 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, tak i v rámci právní kvalifikace podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Podle konstantní judikatury se totiž zákaz dvojího přičítání jedné a téže okolnosti může uplatnit pouze u skutkové podstaty jednoho a téhož trestného činu. Není proto vyloučeno, aby ke stejné okolnosti bylo přihlédnuto u dvou různých skutkových podstat trestných činů spáchaných v souběhu, není-li tu jiný důvod vylučující takový souběh (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 1. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1124/2015). V nyní posuzované věci tedy nic nebránilo tomu, aby ke stejné okolnosti, jíž je způsobení těžké újmy na zdraví poškozené, bylo přihlédnuto u dvou různých skutkových podstat trestných činů spáchaných v jednočinném souběhu, tedy jak u trestného činu podle § 185 tr. zákoníku, tak i u trestného činu podle § 199 tr. zákoníku.

91. Jednání obžalovaného popsané pod bodem 2. výroku rozsudku soud kvalifikoval jako přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Tohoto přečinu se dopustí ten, kdo vykonává ve stavu vylučujícím způsobilost, který si přivodil vlivem návykové látky, zaměstnání nebo jinou činnost, při které by mohl ohrozit život nebo zdraví lidí nebo způsobit značnou škodu na majetku a způsobí-li tímto činem havárii, dopravní nebo jinou nehodu, jinému ublížení na zdraví nebo větší škodu na cizím majetku nebo jiný závažný následek. Obžalovaný pod vlivem alkoholu způsobil dopravní nehodu, při které poškodil sloup elektrického osvětlení, způsobil škodu ve výši, která přesáhla 5 000 Kč. Obžalovaný také způsobil škodu v přesněji nezjištěné výši na vozidle majitelky J. T. [REDACTED]

92. Pokud jde o subjektivní stránku trestných činů, obžalovaný se jednání dopouštěl úmyslně, a to v úmyslu přímém, ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovaný chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. K tomu je třeba připomenout, že k okolnostem podmiňujícím použití vyšší trestní sazby postačuje dle § 17 odst. 1 tr. zákoníku zavinění z nedbalosti ve smyslu § 16 tr. zákoníku.

93. Při úvaze o druhu a výši trestu vzal soud v úvahu všechny zásady pro ukládání trestních sankcí vymezené v ustanovení § 37 a § 38 tr. zákoníku a objektivně vážil i všechna hlediska rozhodná pro výměru trestu uvedená v § 39 tr. zákoníku. Přihlíženo bylo zejména k povaze a

závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaného, jeho rodinným poměrům, jakož i k dosavadnímu způsobu života a možnosti jeho nápravy. Pokud jde o povahu a závažnost trestného činu, jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

94. Podle opisu z rejstříku trestů byl obžalovaný v minulosti 10x soudně trestán pro různou trestnou činnost. Z opisu z evidence přestupků bylo zjištěno, že obžalovaný nemá evidován žádný záznam. Ze zprávy Magistrátu města Kladna soud zjistil, že proti obžalovanému nebylo vedeno přestupkové řízení. K důkazu proveden přehled o přestupcích v dopravě, jichž se obžalovaný dopustil v době od roku 1991 do roku 2017 a jde o rozsáhlý výčet přestupků.

95. Obžalovaný byl podle příslušných zpráv veden jako OSVČ od 1. 11. 2010 do 31. 1. 2016 a od 1. 2. 2016 je veden jako uchazeč o zaměstnání (zpráva ÚP pro hl. m. Praha), žádné dávky však nepobíral.

96. Z trestního spisu Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 3 T 138/2019, soud zjistil, že obžalovaný byl odsouzen trestním příkazem Okresního soudu v Kladně ze dne 26. 9. 2019 pro přečin podle § 274 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, když byl odsouzen za to, že 18. 5. 2019 řídil koloběžku se spalovacím motorem, i když měl v dechu 2,19, resp. 2,12 promile alkoholu. Dne 11. 2. 2020 byl vyhlášen odsuzující rozsudek a Krajský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl o vině obžalovaného rozsudkem ze dne 29. 6. 2020 a obžalovanému byl uložen peněžitý trest v částce 10 000 Kč spolu s náhradním trestem odnětí svobody v trvání šesti týdnů a trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel na dobu 18 měsíců.

97. Z dalšího trestního spisu Okresního soudu v Kladně, 1T 8/2019, bylo zjištěno, že obžalovaný byl odsouzen rozsudkem ze dne 30. 5. 2019 pro přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 1, 3 písm. c) tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody. O odvolání obžalovaného rozhodoval Krajský soud v Praze a rozhodl rozsudkem ze dne 10. 9. 2019, 13 To 198/2019, a obžalovaného uznal vinným shodným přečinem podle § 345 odst. 1, 3 písm. c), e) tr. zákoníku a uložen mu byl trest odnětí svobody v trvání 18 měsíců s odkladem na zkušební dobu 30 měsíců.

98. Soud nezjistil žádnou polehčující okolnost podle § 41 tr. zákoníku. Ku prospěchu obžalovaného nepřispívá, že se u něho neprojevila upřímná lítost ani sebereflexe. Každý obžalovaný má právo zvolit takový způsob obhajoby, jaký dle svého uvážení považuje za nejvhodnější. Tato volba však s sebou přináší i riziko ztráty polehčujících okolností jako je např. napomáhání při objasňování trestné činnosti nebo upřímná lítost.

99. Vzhledem k ustanovení § 39 odst. 1 tr. zákoníku soud hodnotil i poměry obžalovaného a možnost jeho nápravy. Obžalovaný má dvě nezletilé děti, nikde nepracuje. Na jednání obžalovaného se nepodílela sexuální deviace, jeho schopnosti rozpoznávací a ovládací byly v době páchání trestné činnosti zcela zachovány. Obžalovaný netrpí žádnou duševní chorobou, je postižen vadou osobnosti, není závislý na alkoholu ani jiných návykových látkách. Z psychiatrického a sexuologického hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro společnost.

100. Soud obžalovanému ukládal trest souhrnný, protože se trestné činnosti dopustil ještě před tím, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek (doručen trestní příkaz) za jiný trestný čin. Podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku soud uloží souhrnný trest podle zásad uvedených v odstavci 1, když odsuzuje pachatele za trestný čin, který spáchal dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin. Spolu s uložením souhrnného trestu

soud zruší výrok o trestu uloženém pachateli rozsudkem dřívějším, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu. Souhrnný trest nesmí být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším. Obžalovaný je ohrožen trestní sazbou trestu odnětí svobody pět až dvanáct roků.

101. Po zhodnocení všech uvedených ustanovení a poznatků relevantních pro ukládání trestu tak dospěl soud k závěru, že u obžalovaného bude odpovídajícím trestem trest odnětí svobody v trvání sedmi roků. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovanému byl také uložen trest zákazu činnosti řízení motorových vozidel v trvání tří roků. Zároveň v souladu s citovaným ustanovením soud zrušil výrok o trestu z rozsudků Okresního soudu v Kladně, 1 T 8/2019 a 3 T 138/2019, které jsou ve výroku tohoto rozsudku konstatovány.

102. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody a nemajetkové újmy připojila prostřednictvím své zmocněnkyně poškozená J. T. a to s nárokem na náhradu nemajetkové újmy z titulu ochrany osobnosti ve výši 200 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % od 1. 4. 2019 do zaplacení a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy způsobené (na zdraví) ztížením společenského uplatnění ve výši 318 813 Kč také s úrokem z prodlení 9,75 % od stejného data a s nárokem na bolestné ve výši 59 008 Kč s úrokem z prodlení 10 % od 27. 11. 2019. Nakonec se připojila s nárokem na náhradu škody v souvislosti s poškozeným vozidlem VW Passat ve výši 80 000 Kč.

103. Nárok byl co do výše ztížení společenského uplatnění vyčíslen na základě znaleckého posudku MUDr. Gayové na částku 289 830 Kč s tím, že částku lze navýšit za použití modifikačního koeficientu vzhledem k věku poškozené o 10 %. Soud posudek přezkoumal a dospěl k závěru, že znalkyně postupovala v souladu s Metodikou Nejvyššího soudu. V souladu ze závěry znaleckého posudku a skutkovými zjištěními soud přiznal poškozené náhradu škody jako ztížení společenského uplatnění, a to v částce 318 813 Kč, tedy i s 10 % navýšením s ohledem na věk poškozené.

104. Nakonec soud poškozené přiznal nemajetkovou újmu z titulu ochrany osobnosti, kterou požadovala ve výši 200 000 Kč. Soud vycházel z toho, že touto nemajetkovou újmou je i příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. ve sféře osobní) a že je na místě vycházet z občanskoprávní úpravy. S ohledem na ustanovení § 43 odst. 3 tr. řádu, že v adhezním řízení je možné navrhnout uložení povinnosti obžalovanému nahradit nemajetkovou újmu jen v penězích, nepřichází „nepeněžní“ reparace nemajetkové újmy v trestním řízení v úvahu.

105. Finanční zadostiučinění za nemajetkovou újmu soud přiznal, protože morální zadostiučinění není postačující a neoprávněným zásahem došlo k výraznému snížení důstojnosti poškozené, jak vyplývá jednak z toho, co uvedla poškozená ve své výpovědi, ale také ze závěrů znaleckých posudků, jak je shora uvedeno. Soud tak mohl vycházet ze zjištěného skutkového stavu a mohl po provedeném dokazování uzavřít, že ze strany obžalovaného šlo o protiprávní zásah do fyzické integrity poškozené a splněna je i podmínky příčinné souvislosti mezi porušením osobnosti poškozené v její fyzické integritě a jednáním obžalovaného.

106. Neoprávněným zásahem obžalovaného došlo ke snížení důstojnosti a vážnosti poškozené ve značné míře. Jde o újmu, kterou poškozená vzhledem k povaze, intenzitě, opakování a trvání nepříznivého následku pocítovala a prožívala jako závažnou. Určení výše tohoto nároku je předmětem volného uvážení soudu, který v tomto případě vycházel z úplného skutkového stavu, a opíral své rozhodnutí o zcela konkrétní a přezkoumatelná hlediska. Obžalovaný svoji trestnou činnost ve vztahu k poškozené zcela popírá. Soud přihlédl k tomu, že poškozené byla dále

uvedeným rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti přiznána částka 50 000 Kč, a rozhodl, že obžalovaný je povinen poškozené uhradit nemajetkovou újmu ve výši 150 000 Kč.

107. Poškozená prostřednictvím své zmocněnkyně požadovala úroky z prodlení ve výši 9,75 % od 1. 4. 2019 pokud jde o nemajetkovou újmu a ztížení společenského uplatnění, jejichž výši určil soud na základě ustanovení občanského zákoníku, kdy výše odpovídá výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první pololetí roku 2019. Nic nebránilo přiznání úroků od 1. 4. 2019, kdy toto je datum, kdy se obžalovaný poprvé o uplatněných nárocích poškozené dozvěděl.

108. Pokud jde o náhradu za bolest, soud vycházel z toho, že ke stanovení výše bolestného nemá žádný jednoznačný podklad, aby mohl rozhodnout a bylo by třeba dokazování ještě doplnit, a proto byla poškozená s nárokem na bolestné odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních. Stejně byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních se zbytkem nároku na nemajetkovou újmu a s nárokem na náhradu škody za poškozené vozidlo. Obžaloba sice hovořila o výši škody na vozidle ve výši asi 80 000 Kč, ale nebyl k tomu proveden žádný důkaz, z něhož by byla výše škody na vozidle prokázána.

109. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody ve výši 50 000 Kč řádně a včas připojilo také Ministerstvo spravedlnosti České republiky s tím, že rozhodnutím Ministerstva spravedlnosti ze dne 20. 11. 2018, č. j. MSP-160/2018-ODSK-OTC/11, bylo přiznáno J. T. [REDAKCE] 50 000 Kč jako peněžitá pomoc ve smyslu zákona č. 45/2013 Sb. a v souvislosti s trestnou činností obžalovaného. Soud rozhodl, že obžalovaný je povinen nahradit České republice, Ministerstvu spravedlnosti České republiky škodu ve výši 50 000 Kč, když není pochyb o tom, že podle § 33 zákona č. 45/2013 Sb. přechází poskytnutím právní pomoci oběti trestné činnosti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy vůči pachateli na stát v rozsahu poskytnuté pomoci.

104. Nakonec se k trestnímu řízení řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojila společnost ČEZ Distribuce a. s. s částkou 5 451,14 Kč. Z provedeného dokazování vyplývá, že není pochyb, že to byl obžalovaný, kdo zavinil dopravní nehodu, havaroval s vozidlem a narazil s ním do sloupu elektrického osvětlení a tak způsobil škodu v uvedené výši, a proto bylo rozhodnuto, že obžalovaný je povinen uhradit společnosti ČEZ Distribuce a. s. škodu ve výši 5 451 Kč.

105. Obhajoba navrhovala doplnění dokazování, a to výslech poškozené, případně aby soud vyžádal zprávy o jejím současném zdravotním stavu, aby bylo zjištěno, zda je poškozená schopna vypovídat osobně. Dále navrhovala výslech svědka Š. [REDAKCE] a aby byl proveden důkaz celým znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie ze spisu sp. zn. 43 Nc 293/2017, protože vypovídá o poškozené i o obžalovaném a závěry tohoto znaleckého posudku se v jistých oblastech nekryjí se závěry znaleckého posudku zpracovaného znalkyní MUDr. Gayovou, která nebyla schopna zodpovědět základní otázky, jak dlouhý čas strávila s poškozenou a jak dlouho ji nějakým způsobem zkoumala. Nakonec obhajoba navrhovala zpracování revizního posudku k posudku, který zpracovala MUDr. Gayová. Soud návrhy na doplnění dokazování zamítl, protože ve věci bylo provedeno dostatek důkazů potřebných pro rozhodnutí o vině a trestu a doplněním dokazování by došlo jen k nepřiměřenému prodlužování této věci. Soud učinil jednoznačný závěr, co se týká výpovědi poškozené před soudem, jak je shora uvedeno. Také shora soud uvedl, proč nevyslýchal svědka Šulakovského, i když se opakovaně o zajištění jeho přítomnosti v hlavním líčení pokoušel. Znalecký posudek zpracovaný ve věci 43 Nc 293/2017 soud celý nečetl, posudek byl vypracován v jiné věci a soud by jej stejně mohl číst pouze jako listinný důkaz. Rozhodně soud nepovažuje za základní otázky pro znalkyni MUDr. Gayovou, jak dlouhý čas strávila s poškozenou a jak dlouho ji zkoumala. Namítal-li obhájce, že znalkyni soud přiznal vyšší odměnu za přípravu a přítomnost

v hlavním líčení, je na místě připomenout, že znalkyně zpracovala dva znalecké posudky v této trestní věci.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku může podat odvolání státní zástupce (pro nesprávnost kteréhokoli výroku), obžalovaný (pro nesprávnost výroku, který se jej přímo dotýká) a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení (pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení) do osmi dnů ode dne doručení opisu rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch či v neprospěch obžalovaného.

Je-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému je přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost musí poškozený podat soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha 1. července 2020

JUDr. Alexandra Chrdleová, v. r.
předsedkyně senátu